

РЕШЕНИЕ

№ 3373

гр. София, 22.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав,
в публично заседание на 20.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

при участието на секретаря Веселина Григорова, като разгледа дело номер **10505** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката (ЗЕ).

Образувано е по жалба на „Електроразпределение Юг“ ЕАД, подадена чрез юрк. Р., срещу Решение № Ж-544/04.10.2022г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), с което на електроразпределителното дружество са дадени задължителни указания: 1. В 14-дневен срок от получаване на решението да издаде и предостави на „Волт Актив“ ООД становище с посочени условия за присъединяване на Фотоволтаична централа (Ф.), предвидена за изграждане по чл.24, т.1 от ЗЕВИ в УПИ VI – 154, кв. 1, в [населено място], [община], съгласно Наредба № 6, Глава пета, раздел II, отговарящо за нормативните изисквания на чл.27 от ЗЕВИ и 2. В 7-дневен срок след приключване на дейностите по т.1 да представи на Комисията доказателства за изпълнението им.

Жалбоподателят - „Електроразпределение Юг“ ЕАД, счита, че решението е незаконосъобразно, като същото не е мотивирано, постановено е в противоречие със законите и подзаконовите нормативни актове в областта на устройството на територията и не съответства на целта на ЗЕВИ. Според жалбоподателя, неправилно КЕВР е приела, че „постройката“ в имота, стопанисван от „Волт Актив“ ООД е „сграда“ по смисъла на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ. След като излага подробни съображения за това, че в конкретния случай се касае за склад, който е постройка, а не сграда, жалбоподателят излага доводи, че имота, в който е предвидено да бъде изградена Ф.,

не изпълнява критериите по чл. 24, т. 1 ЗЕВИ. Поддържа се, че в решението липсва правен анализ на фактите и приложимото право, а изложените мотиви са бланкетни и не изпълняват изискването на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК.

В съдебно заседание дружеството се представлява от юрк. И., която поддържа жалбата, по изложените в същата съображения, и моли за присъждане на разноски по представен списък.

Ответникът - Комисия за енергийно и водно регулиране, чрез процесуален представител юрк. Б., оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна - „Волт Актив“ ООД, редовно призована, не се представлява и не взема становище по същество.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

Търговско дружество „Волт Актив“ ООД е подало до „Електроразпределение Юг“ ЕАД Заявление/искане с вх. № 9251691 от 21.04.2021г. за проучване на условията и начина на присъединяване на Ф. в УПИ VI – 154, кв. 1, [населено място], [община] при условията на по чл.24, т.1 от ЗЕВИ (л. 35 и сл. от делото).

В заявлението (п. 4) на „Волт Актив“ ООД изрично е било уточнено, че произведената електрическа енергия ще се отдава изцяло в електрическата мрежа и съответно няма да се ползва (поне отчасти) за собствено потребление.

Сградата е била присъединена към електроразпределителната мрежа с ИТН 4459236, предоставена мощност 6 kW.

От съдържанието на заявлението (раздела за деклариране) е видно, че „Волт Актив“ ООД е желало да се ползва от преференциите по чл.31 и чл.32 от ЗЕВИ.

Към заявлението били приложени документи, удостоверяващи наемните права на „Волт Актив“ ООД върху имота и такива, доказващи, че същият се намира в урбанизирана територия.

Съгласно приложения нотариален акт № 184, том 1, рег. № 2061, дело 149/2020г., Г. Б. и П. Н. (съдружници и управители на „Волт Актив“) закупили празно дворно място, съставляващо УПИ II – 154, кв.1 по ПУП на [населено място], находящ се в строителните граници на населеното място, предназначен за жилищни нужди, с площ, съгласно скица, от 2270 кв. м. и празно дворно място, съставляващо част от ПИ с пл. № 154 в кв. 1 с площ от 475 кв. м., за който е отреден УПИ III - 154, с площ съгласно скица от 735 кв. м., находящ се в строителните граници на населеното място, с неуредени регулационни сметки за 260 кв.м.

Съгласно Заповед №РД-29-588/31.08.2020г. (л.39) на Кмета на [община], с която е одобрен проекта за изменение на ПУП, УПИ II - 154, кв.1, се разделя на четири самостоятелни урегулирани поземлени имоти - УПИ V – 154, УПИ VI – 154, УПИ VII – 154 и УПИ VIII– 154, кв.1 по ПУП с установяване на предимно производствена устройствена зона- Пп.

Съгласно Удостоверения за въвеждане в експлоатация № № АГ – 14 - 03/14.04.2021г., АГ - 14 - 04/14.04.2021г., АГ- 14 - 05/14.05.2021г. (л.14-16) и АГ- 14 - 06/14.04.2021г. (л.66) са въведени в експлоатация строежи - „складове за инвентар“- пета категория, построени във горепосочените четири новообразувани

УПИ.

Приложеният Договор за наем от 19.04.2021г. (л.37,38) е бил сключен между Г. Б. Б. и П. Н. Н., като наемодатели, от една страна и „Волт Актив“ ООД с ЕИК:[ЕИК], представлявано от управителя Г. Б. Б., като наемател.

Съгласно ТР търговското дружество „Волт Актив“ е със съдружници и управители Г. Б. Б. и П. Н. Н. и начин на представляване – поотделно.

Съгласно чл. 1 от договора под наем от 19.04.2021г. се отдават общо 4 имота: 1). Урегулиран поземлен имот (УПИ) V – 154 в квартал 1 по подробния устройствен план (ПУП) на [населено място], [община] с площ 550 кв.м.; 2). УПИ VI – 154 в кв.1 по ПУП на [населено място] с площ 543 кв. м.; 3). УПИ VII – 154 в кв.1 по същия ПУП с площ 571 кв. м. и 4). УПИ VIII – 154 в кв.1 по същия ПУП с площ 582 кв. м.

В чл. 2 от приложения към заявлението Договор под наем от 19.04.2021г. изрично е записано, че отдаваните под наем недвижими имоти ще бъдат използвани от наемателя само със стопанска цел – за монтиране и експлоатация на фотоволтаични централи с мощност 30 kW.

От приложената по делото кореспонденция (л.45-47) между „Волт Актив“ ООД и „Електроразпределение Юг“ ЕАД е видно, че са обсъждани множество процедури по присъединяване на Ф. с мощност до 30 kW. Една от тях е и процесната.

Процесното заявление/ искане от 21.04.2021г. на „Волт актив“ до „Електроразпределение Юг“ ЕАД е за проучване на условията и начина на присъединяване на Ф. с мощност 30 kW в УПИ VI - 154, кв. 1, [населено място], [община], при условията на по чл.24, т.1 от ЗЕВИ. Въпросният УПИ VI – 154, като се посочи, е образуван от разделянето на УПИ II - 154. Съгласно изменението на ПУП за визирания имот е определена Устройствовна зона Пп- „Предимно производствена устройствовна зона“ с устройствени показатели Процент на застрояване $\leq 80 \%$, кинт - 2,5, Процент озеленяване минимум 20 %, височина на кота корниз ≤ 10 м., начин на застрояване - свързано в два съседни имота. В коментирания УПИ VI - 154 е изградена сграда, за която е издадено Удостоверение за въвеждане в експлоатация АГ-14 - 06/14.04.2021г. (л.66) за обект от пета категория - „склад за инвентар“. Изградената в имота сграда е изпълнена върху армирана бетонова основа.Стените са изпълнени със зидария от гипсови блокчета „Итонг“. Сградата е измазана с външна мазилка. От вътрешната страна стените са без мазилка. Покривът е изпълнен с дървени греди и профилна ламарина. От вътрешната страна на стените са поставени дървени колони за допълнително укрепване на покрива. Монтирана е входна врата със секретна брава. Съгласно заключението на СТЕ е монтирана електроинсталация с един контакт и осветително тяло и монтирано малко табло с 4 бр. предпазители. Изградената електроинсталация е свързана към електроразпределителната мрежа, посредством окабеляване към главно електрическо табло, монтирано на стълб, намиращ се в близост до имота. В останалата част от имота е изградена фотоволтаична централа.

Във връзка със заявлението/ искането е последвал отказ от страна на ЕР Юг ЕАД по писмо с изх. № 45637/07.10.2021г. (л. 44), с мотив, че в недвижимия имот (УПИ VI – 154 в кв.1) не съществува сграда на основно застрояване, към която може да бъде изградена Ф. по реда на чл.24, т. 1 от ЗЕВИ.

След последвалия отказ „Волт Актив“ ООД е подало жалба с вх. № Е - 12-00-591/03.12.2021г. до КЕВР (л.53-54 от делото).Към жалбата са приложени писмо с изх. №45637/07.10.2021г. на „Електроразпределение Юг“ ЕАД, Становище с №

70-00-398/15.06.21г. на Министъра на регионалното развитие и благоустройството, Жалба от „Волт Актив“ ООД до Е. Юг“ ЕАД, Нотариален акт, Заповед № РД-29-588/31.08.2020г. изд. от Кмета на [община], Удостоверение за въвеждане в експлоатация № АГ- 14 - 06/14.04.2021г., изд. от главния архитект на общината, Скица № КР-08-487/15. 04.2021г. изд. от Началник отдел „Кадастър, регулация и вертикална планировка“.

На основание чл. 143, ал. 4 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (Наредба № 3) КЕВР е изпратила подадената жалба от „Волт Актив“ ООД на „Електроразпределение Юг“ ЕАД за извършване на проверка и изпращане на становището на дружеството по нея.

В становището си „Електроразпределение Юг“ ЕАД е застъпило тезата, че разграничението между „сграда“ и „постройка“ е направено в Наредба № 7 от 22.12.2003 г. за правила и нормативи за устройство на отделните видове територии и устройствени зони, като сградите се отнасят до основното застрояване, а постройките - към допълнителното застрояване. Изграденият в имота склад за инвентар бил „постройка“. В недвижимия имот не съществува „сграда“ на основното застрояване, към която може да бъде изградена централа по реда на чл.24, т. 1 от ЗЕВИ.

Въз основа събраните данни и доказателства, след приключване на проверката по жалбата, на основание чл. 145, ал. 1 от Наредба № 3, от Дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“ на Комисията за енергийно и водно регулиране, е изготвен доклад вх. № Е-ДК-1917 от 28.09. 2022 (л.27,28) и проект на решение по жалба с вх. с вх. № Е - 12-00-591/03.12.2021г. (л.29,30), в които са отразени обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата. Към тях са приложени и всички събрани по административното производство доказателства.

Проведеното административно производство по така подадената жалба от „Волт актив“ ООД е приключило с постановяване на оспореното Решение № Ж-544/04.10.2022г. В същото КЕВР е приела, че жалбата от „Волт актив“ ООД е основателна, с мотиви, че „Електроразпределение Юг“ ЕАД е предявило изисквания към присъединяваното лице, извън задължителните такива по чл. 88 от Наредба № 6 от 24.02.2014г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи, като е излязло извън своята компетентност по отношение изискването за наличие на сграда за основно застрояване в имота и превратно е тълкувало чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ. КЕВР е посочил, че съгласно чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ изискването по отношение на имота, в който е предвиден да се изгражда Ф., е в него да има присъединена към електроразпределителната мрежа сграда и да се намира в урбанизирана територия. КЕВР е посочила, че съгласно чл. 51, ал. 1 от Закона за нормативните актове задължително тълкуване на нормативен акт дава органът, който е издал акта. Доколкото органът, издал ЗЕВИ, а именно Народното събрание на Република България, не се е произнесъл със задължително тълкуване относно наличие на допълнителни изисквания в чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ, относно статута на сградата като такава за основно или допълващо застрояване, не следва да се счита, че законодателят е предвидил такива. Със Закона за изменение и допълнение на ЗУТ, обн. в ДВ бр. 16 от 18.02.2021г. е създаден § 1, т. 16 от Допълнителните разпоредби на Закона за кадастъра и имотния регистър, който гласи следното: „Сграда“ или „постройка“ е самостоятелен строеж на основно или на допълващото застрояване по ЗУТ, трайно

прикрепен към земята, с отделени от външната среда организирани вътрешни пространства и с функционално предназначение съгласно класификатора, определен с наредба по чл. 31. Това определение за сграда приравнява сградата на постройката като смислово значение и изрично определя, че сградите и постройките могат да бъдат както строежи от основно застрояване, така и строежи от допълващо застрояване, според КЕВР.

Поради това и на основание чл. 22, ал.1, ал.5 и ал.7 от Закона за енергетиката във връзка с чл.147,ал.2 от Наредба № 3/21.03.2013 г. за лицензиране дейностите в енергетиката, с процесното Решение № Ж-544/04.10.2022г. Комисията за енергийно и водно регулиране е дала задължителни указания на електроразпределителното дружество, както следва: 1. В 14- дневен срок от получаване на решението да издаде и предостави на „Волт Актив“ ООД становище с посочени условия за присъединяване на Фотоволтаична централа (Ф.), предвидена за изграждане по чл.24, т.1 от ЗЕВИ в УПИ VI – 154, кв. 1, в [населено място], [община], съгласно Наредба № 6, Глава пета, раздел II, отговарящо за нормативните изисквания на чл.27 от ЗЕВИ и 2. В 7-дневен срок след приключване на дейностите по т.1 да представи на Комисията доказателства за изпълнението им.

Решението е съобщено на електроразпределителното дружество и на заинтересованата страна „Волт Актив“ ООД, съгласно приложените известия за доставяне (л.22).

Срещу визираното Решение № Ж-544/04.10.2022г. е подадена в жалба от „Електроразпределение Юг“ ЕАД.

В хода на съдебното производство като доказателства по делото са приети представените с жалбата и административната преписка писмени документи, както и ангажираните от страните.

По искане на жалбоподателя е допусната, изслушана и приета без оспорване от страните съдебно - техническа експертиза, изготвена от вещо лице инж.Б. Т.. Вещото лице, след като се е запознало с материалите по делото и е извършило оглед на място е посочило, че изградената в имота страда е изпълнена от армирана бетонова основа, ограждащи стени от зид, изпълнен от газобетонни блокове „Итонг“ и покрив с дървена конструкция, лежаща върху стените и допълнително укрепване с дървени корони от вътрешната страна на помещението. Покритието е с профилна ЛТ поцинкована ламарина.Монтирана е външна врата със секретна брава. По смисъла на 70 т. 1 от Наредба № 7 от 22.12.2003 г. за правила и нормативи за устройство на отделните видове територии и устройствени зони, предназначението на процесния строеж е „основно“, като сградата е изградена за складова – „Склад за инвентар“, което съгласно заключението по СТЕ, отговаря на конкретното предназначение съгласно ПУП и устройствена зона ПП- „Предимно производствена устройствена зона“. Според вещото лице към момента сградата се ползва като склад, като вътре се намерили макари с кабел, гофрирани тръби, стълба и дървени греди. Имало изградена вътрешна електроинсталация, която се състояла от монтирано електро табло с 4 бр. предпазители, контакт и осветително тяло.Видимо вътрешната електроинсталация е присъединена към електроразпределителната мрежа, като са изтеглени кабели до главно електротабло, монтирано на близък до имота електрически стълб.

Приетата по делото СТЕ се кредитира от съда като изчерпателна и компетентно изготвена.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна

следното:

Жалбата е подадена от лице с правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на съдебен контрол акт, в законоустановения срок, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 76 от Закона за енергетиката (ЗЕ) Комисията контролира съответствието на извършваните лицензионни дейности с условията на издадените лицензии, като извършва превантивен, текущ и последващ контрол. Съгласно ал. 4, т. 2 от посочената разпоредба КЕВР контролира съответствието на изпълнението на лицензионната дейност с условията на лицензията, включително изпълнението на задълженията за предоставяне на достъп до мрежите, както и правилното прилагане на условията за предоставяне на достъп. Оспореното решение на КЕВР е издадено от компетентния за това независим специализиран държавен орган в рамките на правомощията му регламентирани в чл. 22 от ЗЕ и чл. 147 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката. Съобразно разпоредбата на чл. 22, ал. 1, т. 2 от ЗЕ, в правомощието на КЕВР е да разглежда подадени жалби от клиенти срещу доставчици на енергия и природен газ, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, като при нужда осъществява контрол за спазване на условията по издадените лицензии и съответствието на извършените лицензионни дейности, с предвидените в тях условия. Според чл. 22, ал. 5 от ЗЕ в случаите, когато комисията приеме жалбата за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60. Приложимата наредба е Наредба № 3/21.03.2013 г. за лицензиране дейностите в енергетиката, като според чл. 147, ал. 2 от нея, когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства комисията установи, че жалбата е основателна, тя с решението си дава задължителни указания и определя подходящ срок за изпълнението им.

С оглед тази нормативна рамка, съдът приема, че оспореното решение е издадено от компетентния за това независим специализиран държавен орган - КЕВР в рамките на правомощията му, регламентирани в чл. 22 ЗЕ и чл. 147 от Наредба № 3/21.03.2013 г. за лицензиране дейностите в енергетиката. Решението е валидно, обективизирано в предвидената в закона писмена форма, съдържа мотиви, като са посочени фактическите и правни основания за издаването му. В обстоятелствената част на решението са изложени съображения в тази посока, позволяващи да се

направи както извод за конкретните мотиви, от които Комисията се е ръководила при вземането на решението, така и да се извърши преценка за законосъобразност на акта.

Оспореното решение на КЕВР е постановено при спазване на административнопроизводствените правила. То е прието на закрито заседание на КЕВР, проведено в присъствието на нейни членове, в съответствие с изискванията за кворум и мнозинство, регламентирани с чл. 13 ЗЕ. Изискванията на Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката са спазени, като е изготвен доклад от Дирекция „Електроенергетика и Топлоенергетика“ с приложение Проект на решение, в които са отразени обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата. Решението е взето от Комисията в състав „Енергетика“ с три гласа „за“, от които два са на членове на Комисията със стаж в енергетиката. Спазена е нормата на чл. 35 от АПК, като КЕВР е събрала в хода на административното производство необходимите доказателства за правилното и мотивирано произнасяне по жалбата.

Съдът обаче намира, че КЕВР не е приложила правилно материалния закон от една страна относно понятието „сграда“ и от друга - оспореният акт не съответства на целта на закона съгл. чл. 146, т. 5 от АПК.

ЗЕВИ има за цел да стимулира производството и потреблението на енергия, произведена от възобновяеми източници (ВИ) - чл. 2 от ЗЕВИ, като следва да бъде предоставен гарантиран достъп на енергия, произведена от ВИ - чл. 18, ал. 1 от ЗЕВИ. „Гарантиран достъп“ обаче не означава безусловен такъв и именно по тази причина в глава 4-та, раздел 2-ри от ЗЕВИ са уредени предпоставките за присъединяване на енергийни обекти за производство на ел. енергия от ВИ. Така, в чл. 22, ал. 1 от ЗЕВИ е предвидено, че операторите на разпределителни електрически мрежи ежегодно до 28 февруари представят на оператора на преносната електрическа мрежа предвижданите за едногодишен период електрически мощности, които могат да бъдат предоставяни за присъединяване към разпределителните мрежи на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници, по райони на присъединяване и нива на напрежение, а съгл. ал. 5 на същата разпоредба КЕВР издава решение по реда на чл. 115 и сл. от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, с което одобрява тези мощности след извършване на проверка. По-нататък, в чл. 23 от ЗЕВИ е регламентиран редът, по който лицата, които искат да изградят обекти за производство на ел. енергия от ВИ, следва да процедират, като тази процедура е

предвидена именно в изпълнение на целите на ЗЕВИ по чл. 2 и чл. 18 - за да е налице предвидимост, обективност и липса на дискриминация по отношение на всички евентуални желаещи производители на ел. енергия от ВИ.

Ако се приеме тезата на КЕВР, че следва операторът безусловно да присъедини всеки производител на ел. енергия от ВИ, то и обсъдената регламентация би била ненужна и всяко електроразпределително дружество би следвало да присъедини всеки желаещ производител на ел. енергия от ВИ, което определено не е целта на закона, предвид горесцитираните норми на чл. 22 и чл. 23 от ЗЕВИ. Наличието на подобна регламентация и одобряването на електрически мощности е в съответствие с целите (като процентни показатели на енергия от ВИ), регламентиращи в приложение 1 на Директива 2009/28/ЕО, които от своя страна са предвидени с цел създаване на баланс през годините от една страна между увеличаването на дела на енергия от ВИ в брутното крайно потребление на енергия и от друга - формирането на цената на ел. енергия, която не следва да бъде непосилна за крайните потребители. А е безспорно, че цената на ел. енергия от ВИ е преференциална и тази цена в крайна сметка се заплаща именно от крайните клиенти.

В контекста на изложеното е приета и разпоредбата на чл. 24 от ЗЕВИ, която регламентира изключение от така въведеното правило на чл. 23, и съгл. т. 1 предвижда, че чл. 23 не се прилага за енергийни обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници (ВИ) с обща инсталирана мощност до 30 kW включително, които се предвижда да бъдат изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии. Със ЗЕВИ е транспонирана Директива 2009/28, а и предвид по-новата Директива 2018/2001 със същия предмет, следва да се приеме, че смисълът на разпоредбата на чл.24, ал.1 от ЗЕВИ е да се насърчи използването на енергия от възобновяеми източници от микро, малки и средни предприятия и от отделни граждани за собствено потребление и именно затова се изисква наличието на сграда в имота, като целта е повишаване енергийната ефективност на тази сграда чрез захранването ѝ с електрическа енергия за осветление, отопление и функциониране на дейностите (стопански или битови), за които е предназначена въпросната сграда, намираща се в урбанизираната територия. Така, в Решение № 1712/ 15.02.2023 г. по административно дело № 6950 / 2022 г. на ВАС - Трето отделение, е посочено, че целта на изключението по чл.24, ал.1 от ЗЕВИ е: „...да се стимулира ползването на електроенергия от собствени

неголеми обекти и съоръжения за производство на електроенергия от възобновяеми източници предимно за собствени нужди – затова и законът предвижда задължението да е налице сграда в имота, като само остатъчното количество от произведената и неизползвана за собствени нужди електроенергия да се закупи от оператора по предвидените в закона преференциални цени...“. Понеже се касае за изключение /а изключението е стеснителна/извънредна хипотеза на общото правило/, то и същото не би могло да бъде тълкувано разширително в настоящия спор.

Въпросните малки инсталации са такива, които не биха могли да повлияят негативно върху стабилността на цялата енергийна система. При всички случаи целта на разпоредбата на чл. 24 не е да стимулира злоупотребите, при които се изграждат фиктивни строежи в територии, в които няма потребление и се налага пренасяне на произведената електрическа енергия. Именно затова се касае за изключение от общото правило.

Спорът е относно обстоятелството дали в случая са изпълнени изискванията на чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ относно обекта за производство на електрическа енергия от Ф., чието присъединяване се иска.

В ЗЕ и ЗЕВИ няма легално определение за „сграда“ макар и в ЗЕВИ многократно е използвано това понятие, включително и в разпоредбата на чл. 20, ал. 3 от закона, която въвежда изискване и при обследване на сградите за енергийна ефективност, да се анализират възможностите за използване на енергия от възобновяеми източници.

Целта на законодателя, която обаче следва от тълкуването на чл. 24, ал. 1, т. 1 ЗЕВИ във връзка с чл. 19 и чл. 20 от същия закон е, че сградата, върху която ще се монтира енергийния обект, следва да е такава, която да подлежи на обследване за енергийна ефективност *и да има разход на електрическа енергия.*

Легална дефиниция на понятието „сграда“ съществува в друг нормативен акт, като съгласно дефиницията, предвидена в пар. 1, т.27 от допълнителните разпоредби на Закона за енергийната ефективност, „сграда“ е конструкция със стени и покрив, в която се използва енергия за регулиране на вътрешната температура, а съгл. т. 4 „енергийна ефективност в сгради“ е осигуряването и поддържането на нормативните параметри на микроклимата в сградите, топлосъхранението им и икономията на енергийни ресурси за нуждите на сградите с минимални финансови разходи.

Съгласно член 1 от Директива (ЕС) 2018/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2018 година за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници, целта е насърчаването на

възобновяемите видове енергия и увеличеното ѝ използване. Същата е целта на Директива 2009/28/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници и за изменение и впоследствие за отмяна на директиви 2001/77/ЕО и 2003/30/ЕО (ОВ, L 140/16 от 5 юни 2009 г.), транспонирана в националното ни законодателство, съгласно § 2 от ДР на ЗЕВИ. Съобразно съображение 17 от Директива 2009/28/ЕО относно енергийните характеристики на сградите - „Политиките за енергийна ефективност и енергоспестяването са най-ефективните методи, с които държавите-членки могат да увеличат процентния дял на енергия от възобновяеми източници“. Връзката между енергийната ефективност и използването на енергия от възобновяеми източници следва от съображение 3 от Директива 2010/31/ЕС на Европейския парламент и на Съвета относно енергийните характеристики на сградите, в което се казва: На сградния фонд се пада 40 % от общото енергийно потребление в Съюза. Този сектор бележи растеж, което задължително ще доведе до увеличаване на потреблението на енергия в сектора. Следователно намаляването на потреблението на енергия и използването на енергия от възобновяеми източници в сградния сектор представляват важни мерки, необходими за намаляване на енергийната зависимост на Съюза и на емисиите на парникови газове...“. В Директива 2009/28/ЕО и новата Директива (ЕС) 2018/2001 на Европейския парламент и на Съвета липсва определение на „сграда“, но такова определение съществува в Директива 2010/31/ЕС на Европейския парламент и на Съвета относно енергийните характеристики на сградите, според член 2, параграф 1 от която, „сграда“ означава конструкция със стени и покрив, в която се използва енергия за регулиране на параметрите на вътрешния въздух. Липсата на определение за „сграда“ в Директива 2009/28/ЕО, както и в новата Директива (ЕС) 2018/2001 на Европейския парламент и на Съвета, означава, че общностният законодател не е искал да се отклони от определението за сграда, дадено в Директива 2010/31/ЕС, която също е част от законодателството на Общността в областта на енергийната ефективност. В Решение № 1248/10.02.2022г. по адм.д.№ 7283/2021г. на Върховния административен съд на Република България -Трето отделение, е посочено: „...разпоредбата на чл. 24 от ЗЕВИ регламентира изключение от въведеното с чл. 23 от същия закон правило. Целта на това изключение е да се стимулира ползването на електроенергия от собствени неголеми обекти и съоръжения за производство на електроенергия от възобновяеми източници *предимно за собствени нужди* - затова и законът предвижда задължението да е налице сграда в имота, като само остатъчното

количество от произведената и неизползвана за собствени нужди електроенергия да се закупи от оператора по предвидените в закона преференциални цени. Изграждането на обекти за производство на електроенергия от възобновяеми източници с малка мощност, в урбанизирани територии налага извод, че *основна част от произведената електроенергия ще се ползва за хранване на обектите, собственост на инвеститора, или за хранване на сгради, намиращи се в имотите, в които са разположени инсталациите и съоръженията, както е смисълът, вложен в понятието „сгради“, използвано в ЗЕВИ...“*.

Съгласно представеното по делото Заявление /искане с вх. № 9251691 от 21.04.2021г. за проучване условията за присъединяване на фотоволтаична електрическа централа към електроразпределителната мрежа, управител на търговското дружество „Волт актив“ е декларирал, че произведената електрическа енергия *ще се отдава изцяло в електроразпределителната мрежа* (и съответно няма да се използва поне отчасти за собствени нужди). Също така клаузата на 2 от Договора за наем от 19.04.2021г. сочи, че *новосъздадените четири УПИ, образувани от разделянето на УПИ II, кв.1, сред които е процесният УПИ VI – 154, кв. 1, ще се ползват от наемателя „Волт актив“ ООД единствено със стопанска цел, за монтиране и експлоатация на фотоволтаични централи всяка с мощност до 30 kW*. Размерите на процесния склад за инвентар, построен в УПИ VI – 154, кв. 1 (онагледени от СТЕ) също сочат, че няма реално да се потребява произведената от енергийния обект енергия, от което следва, че изграждането на въпросния склад има за цел формално изпълнение на изискванията на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ.

Разпоредбата на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ, вече се посочи, урежда изключение от правилото на чл. 23 същия закон, като целта ѝ е да се стимулира ползването на електроенергия от собствени неголеми обекти и съоръжения за производство на електроенергия от възобновяеми източници, предимно за собствени нужди. При всички случаи целта на разпоредбата на чл. 24 , т. 1 ЗЕВИ не е да стимулира злоупотребите, при които се изграждат фиктивни строежи в територии, в които няма потребление и се налага пренасяне на произведената електрическа енергия. Несъмнено е, че в случая изграждането на склада за инвентар има за цел формално изпълнение на изискванията на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ. По този начин „Волт актив“ ООД заобикаля общия ред на чл. 23, ал. 1 ЗЕВИ, по който лицата, които желаят да изградят енергиен обект за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници или да извършат разширение на съществуваща електрическа централа или да

увеличат инсталираната електрическа мощност на централа за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници, подават до оператора на съответната електрическа мрежа заявления за присъединяване в посочени от тях райони, одобрени по чл. 22, ал. 5. В това отношение съдът съобрази, че в заявлението/ искане (вх. № 9251691 от 21.04.2021г.) от управител на търговското дружество е посочено, че произведената електрическа енергия ще се отдава изцяло в електроразпределителната мрежа. Съобрази още, че в договора за наем изрично е записано, че УПИ ще се ползват от наемателя „Волт актив“ ООД със стопанска цел, за монтиране и експлоатация на фотоволтаични централи с мощност до 30 kW. Видно е, че са инициирани отделни процедури по присъединяване на отделни Ф., които са всяка с мощност до 30 kW, като същите са собственост на едно и също дружество. Видно е, че изкуствено са създадени съседни имоти с оглед изграждане на Ф.. Тези имоти са собственост на двамата съдружници и управители на „Волт актив“ ООД, което търговски дружество ги е наело с описаната в договора от 19.04.2021г. „стопанска цел“. Настоящият състав приема, че целта на подобно действие от страна на собственика на Ф. е заобикаляне на забраната на чл. 23 от ЗЕВИ. Целта на наличието на процедура за присъединяване по чл. 23 от ЗЕВИ е да се предотвратят злоупотребите, както бе посочено по-горе, чрез изграждането на фиктивни постройки. В случая именно това е сторено посредством изграждане на сграда, която отговаря на разпоредбите на ЗУТ и е присъединена към Е. (съгласно заключението на СТЕ), но използвана единствено с цел формално да се изпълни изискването на чл. 24 ЗЕВИ и „Волт актив“ ООД да ползва преференции по повод произведената електрическа енергия от възобновяеми източници.

При това положение съдът намира, че решението на КЕВР не съответства на целта на закона, поради което и на това основание се явява незаконосъобразно и следва да бъде отменено. Не са били налице основания КЕВР да дава указания на ЕР Юг ЕАД да издаде становище по чл. 27 от ЗЕВИ във връзка с присъединяването на Ф. при условията на чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ.

От страна на процесуалния представител на жалбоподателя е направено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което, с оглед изхода на спора, се явява основателно и следва да бъде уважено. Комисията за енергийно и водно регулиране следва да бъде осъдена да заплати на дружеството жалбоподател сума в минималния размер от 100 лв. за юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 143, ал. 1 АПК вр. чл. 78, ал. 8 ГПК във връзка чл. 37 от Закона за правната помощ във

връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, както и сумите от 50 лв. за ДТ и 700 лв. за депозит за СТЕ, или общо 850 лева. Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София –град

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № Ж-544/04.10.2022г.на Комисията за енергийно и водно регулиране.

ВРЪЩА преписката на КЕВР за ново произнасяне съобразно дадените в мотивите на настоящото решение задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона.

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране да заплати на „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ ЮГ“ ЕАД, ЕИК:[ЕИК] разноси по делото в размер на 850 лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: